

אפצ'י

כמה הרהורים נוגים על איך עזבתי מקום בריא ואפוף בעשן מכוניות ופיח כמו תל אביב ונדדתי לחיי סבל בגליל הירוק

נעורי עברו על שפת ימה של תל אביב הקטנה. בכל בוקר ירדתי לרחוב בדרך לבית הספר, נושא על גבי ילקוט כבד משקל מסנדרוויציים שאבי הכין לי, ממלא ריאליי באוויר ים מלוח והולך לתחנת האוטובוס הקרובה שהובילה אותי לעוד יום לימודים ארוך בבית ספר המקצועי בעיר הסמוכה.

האוטובוס, בדרכו לבית הספר, נסע לאיטו ברחובות העיר בין מכוניות פולטות עשן אגוזיים משובח. היה זה תקופה קצרה לאחר שהתקבל חוק כנו"ב, והמאבק על זכות האזרח הקטן לאוויר נקי ולא מזוהם רק החל לתפוס תאוצה. לצעיריים שביננו אבהיר כי חוק כנוביץ הוא כינוי של "החוק למניעת מפגעים", שער היום מגן עלינו מ מפגעי רעש, זיהום אוויר, לכלוך, ריח ועוד מירעיון בישין. בין השאר, כלל החוק תקנות למניעת "זיהום אוויר בלתי סביר מכלי רכב".

בתקופה זאת התגבשה והתחזקה בריאותי. גדלתי על אוויר מלא פיה שנפלט ממכוניות, עשן שהיתמר מארובות תחנת הכוח ורידינג ולצדס ירקות ופירות טריים שנרכשו בשוק הכרמל הסמוך, מזון מבושל ביתי שאמי הכינה בכל יום, צעדות ארוכות ברגל לבקר את החבריה או להחזיר חברות אחרי טיול לילי לירקון. הגיאנק פוד היחיד שאכלנו היה מנת פלאפל לתלמיד בשוק בצלאל, שכללה גם לביבה ענקית מת פוחי אדמה.

וכך התגלגלתי בתחנות החיים, שירות בצבא, הקמת משפחה ולימודי ההנדסה בטכניון שבצפון הארץ. הגליל המערבי, בו תקי עתי יתר, הקסים אותי עם השקט, הצבע הירוק, פריחות

האוטובוס, בדרכו לבית הספר, נסע לאיטו ברחובות העיר בין מכוניות פולטות עשן אגוזיים משובח. היה זה תקופה קצרה לאחר שהתקבל חוק כנוביץ, והמאבק על זכות האזרח הקטן לאוויר נקי ולא מזוהם רק החל לתפוס תאוצה

אביב המפויחת בלי להיות מור שפע משינויי העונות וכיצד הגעתי לגליל צלול האוויר, בו התחלתי לסבול מהתופעה המצבנת הזאת.

אפצ'י! פתחה הרופאה וקיניחה את אפה. הדיאגנוזה ברורה. יש לך אלרגיה לפריחה של צמחים שפורחים פה באביב.

מה התרופה לכך, הקשיתי. אין תרופה רגילה, פסקה הרר פאה. הדרך היחידה להימנע מאלרגיית האביב היא לנסוע כל שנה באביב לחורש של סקי בשוויץ. לאדל וייס (פרח לבן

ולא רק חורר, אלא הולך ומחזיר מיר משנה לשנה. בני המשפחה החלו לזהות את סיוס החורף ותחילת האביב לפי מצבי. אבא מתעטש, אמרו, סימן שהאביב הגיע.

תקופת האביב, היפה בעונות השנה, הפכה לתקופת הסיוט האישי שלי. ממחטות ניר מפרי זרות בכל הכיסים, הריכוז יורד לתחתית ואתה חושב שלעולם לא תבריא.

הלכתי לרופאת המשפחה בקופת החולים. סיפרתי לה על קורותי, כיצד גדלתי בתל

מדהימות, עונות של שלכת ולבלוב, והעיקר - האוויר הנקי והצח המנוגד כל כך לאוויר בתל אביב.

זה התחיל בקטן. בהתחלה לא הרגשתי שישנה כאן בעיה. אפצ'ים קטנים באביב, אף סתום, דמעות בעיניים.

משנה לשנה העוצמה הלכה והתגברה. הבחנתי כי במחזורי ריות קבועה, בכל שנה בחור דשים מרץ אפריל, זה חורר, האפצ'ים וכל שאר הסימנים.

הדרך היחידה להימנע מאלרגיית האביב היא לנסוע כל שנה באביב לחודש של סקי בשווייץ. הרופאה התעטשה והמשיכה, ואם אתה נוסע תיקח גם אותי איתך. ידעתי שלא ירשו לי לקחת את הרופאה לחופשת סקי קבועה והחלטתי להמשיך ולסבול בשקט

השבוע עבר עלי בהרהורים נוגים. איך עזבתי מקום בריא ואפוף בעשן מכוניות ופיח כמו תל אביב ונדרדתי לחיי סבל בג' ליל הירוק.

הבנתי כי האוויר הצח בצ' פון מתאים לשועלים ושאר בעלי חיים. בני האדם צריכים pollution (זיהום) כדי להת-חסן.

עבר שבוע. חזרתי למרפאה. שוב הורדתי את החולצה ונ' שכבתי על הבטן. הרופא עם מסיכת סינון על אפו תלש בזהירות את הכוסות אחת אחת והניח אותן על המגשית. תחכה בחוץ אמר. אני אשלח את הכוסות למעבדה, נעשה אנליזה ובעוד שעה קלה, כאשר נקבל את התוצאות, נוכל לדעת בדיוק למה אתה אלרגי.

המתנתי על הספסל במסדרון. אנשים החלו לרוץ במהירות מצד לצד. לפתע ראיתי את הרופא חוזר מהמעבדה, נכנס לחדרו ויוצא מיד ללא החלוק ועם תיק בידו. מה קרה דוק? טור, שאלתי. לאן אתה הולך ולמה כולם רצים? יש התרעת קטישות, אמר. מפנים את המ' רפאה וכולם הולכים הביתה.

מאז לא חזרתי למרפאה הזאת ומעולם לא נודעה לי הסיבה לאלרגיה.

אבל אחת לשבוע בעונת האלרגיה אני נוסע לתל אביב, רץ אחרי מכוניות, נושם עשן אגוזים משוכה, מכריא וחוזר עם כוחות רעננים לסבול בצ' פון. אפציי!

הכותב הוא חבר בתנועת כפר ורדים ירוק. לתגובות: tuviae@netvision.net.il

הגדל באלפים) אין כל השפעה על הסינוסים. הרופאה התעט' שה והמשיכה, ואם אתה נוסע תיקח גם אותי איתך.

ידעתי שלא ירשו לי לקחת את הרופאה לחופשת סקי קבוע' עה והחלטתי להמשיך ולסבול בשקט.

מפעם לפעם נסעתי לביקורי משפחה ועבודה בתל אביב ושם נוכחתי כי התופעות המרגיזות נעלמו.

למה שלא תעשה בדיקה יותר יסודית, אמרו לי. אתה יכול ללכת לרופא מומחה לאלרגיות ולדעת בדיוק לאיזה צמח אתה אלרגי.

הזמנתי תור וביום המיועד ניגשתי לרופא המקצועי. הס' ברתי לו מה הבעיה. תוריד את החולצה, אמר הרופא, ותשכב על הבטן. התלבטתי. זה היה באמצע החורף. אם לא אוריד את החולצה אמשיך לסבול מאלרגיה. אם כן אוריד את החולצה אסבול מדלקת ריאות. בחרתי והורדתי את החולצה. הרופא לקח מגשית ועליה כוסות זכוכית קטנות הדומות לכוסות רוח עם דפנות מעוג' לות קמעה. בכל כוס היה חומר לא מוזהה בצבע אחר. הרגש' תי כיצד הרופא, בהפעלת לחץ קל, מדביק לי את הכוסות לגב. סיימתי, אמר, לבש בזהירות את החולצה, לך הביתה, אל תתקלח, ובעוד שבוע תחזור אלי.

שבוע ללא רחצה עבר עלי כנצח. בני המשפחה עיקמו את האף. עדיף אבא עם אלרגיה מאשר אבא שלא מתקלח טענו. נשלחתי לישון בספה בסלון, את האוכל החליקו לי על מגש מתחת לדלת.